

Коего се сполучваше прѣди, то ще се сполучи и сега. Авъ ще се расправя; надѣвайте се на мене.

— Авъ знамъ че ти си способенъ за таква хитрини; но помни че тукъ ти ще имашь *работа ме съ покойникъ*; съ ракия нѣма никого да измамшиъ; царскійтъ *забитикъ* пареката пара нѣма да вземе.

— Голѣма грижа, какви пари той зема и какви не. Намъ не е нуженъ неговий пай. Небой се, и безъ него ще се расправимъ, ще задигнемъ всичко—знаемъ си работата. Деньтъ и мѣстото сж указани, това за менестига. Авъ си имаъ хората въ Ичъра, въ Кипилово и въ Стара Рѣка; а ти, брате дервишано, позволи ми да зема отъ Чамъ-Дере твоитѣ хжилаци, и всичко ще трѣгне като помасло. Тебе самийтъ не викамъ, за да можешъ ти съ чиста съвѣсть да се зачълнешъ на мюфтияга, че ти не си се допиралъ съ ржката си до тѣзи работа. Вичкитѣ ще надѣля като братя, никого нѣма да онеправдая, да измамя—както Богъ е заповѣдалъ. И на твоята Ганка ще има бакшишь. Съгласенъ ли си?

— Добрѣ, добрѣ; съ тебе ще дойдатъ отъ Чамъ-Дере мойтъ Вейсъ, мойтъ Карабела, и всичкитѣ мои главорѣзи. Благодаренне на Бога и на мюфтията! Тѣ сж пуснати, свободни и всѣкога сж готови. Да благослови Аллахъ нашиятъ старъ мюфтия! Казацитѣ и драгунитѣ у насъ ги вече нѣма. Ферикъ-паша отиде съ тѣзи гяурска войска въ Едрене. Оставаха само жененитѣ, и тѣ съ своитѣ жени маймуни скоро ще повлѣкжтъ слѣдъ табора. Гудай сега на-широко, настана нашето врѣме. При все това, като чедовѣкъ патиль, съяѣтвамъ ония, които ще отидатъ да получватъ едренската плѣчка да не правятъ ловъ наблизо: казацитѣ и драгунитѣ не се равнятъ съ нашата конница; дадоха ми тѣ да ги разбера. Ще кажа истината, по Бога, че по-добри отъ тѣхъ юнаци нѣма да намѣршиъ между хайдутитѣ и киседжитѣ. Работата трѣбва да се свърши нѣкъдѣ къмъ Ергени, въ черкескитѣ мѣста. Въводата знае мѣстността; самъ да отида мене не ми се иска, а съ него заедно ще отида, както не веднѣжъ сме гуляли прѣди, когато авъ бѣхъ хайдугинъ. Въ ваше-